„Zbrodnia przeciw ludzkości” czyli co robi plazmidowe DNA

Czołowy mikrobiolog dr Sucharit Bhakdi nazwał zastrzyki mRNA „zbrodnią przeciwko ludzkości”

W długiej prezentacji z udziałem dziewięciu międzynarodowych ekspertów dr Sucharit Bhakdi w ostrych słowach przedstawił kwestię zastosowania zastrzyków mRNA skażonych DNA.

„Ktokolwiek propaguje szczepionki RNA jako skuteczne i bezpieczne – ktokolwiek twierdzi, że nic nie może się stać z genomem – jest albo niewiarygodnym ignorantem, albo nieskończenie zły” – stwierdził.

Tacy ludzie – stwierdził emerytowany profesor mikrobiologii na Uniwersytecie w Moguncji – odwracają się plecami od „horroru rozgrywającego się na naszych oczach”.

Rozmawiając z dr Markiem Trozzi na spotkaniu zorganizowanym przez Światową Radę Zdrowia, Bhakdi wezwał ludzi – i lekarzy – na całym świecie, aby zdecydowali, jakie jest ich stanowisko.

„Drodzy obywatele i lekarze całego świata, porzućcie tę potworną zbrodnię przeciwko ludzkości” – powiedział.

„Zróbcie to, aby ocalić siebie, swoich potomków, ocalić imię swojej rodziny lub przejdziecie do historii jako jedni z

największych zbrodniarzy wszechczasów”.

Segment Bhakdiego w trzyipółgodzinnym filmie poświęcony był wyjaśnieniu działania zastrzyków mRNA, ze szczególnym uwzględnieniem niedawno odkrytego plazmidowego DNA, które zawierają.

Twierdził, że ten plazmidowy DNA nie tylko jest obecny, ale rzeczywiście może powodować mutację genetyczną u gospodarza. Co więcej, jego zdaniem, mutacje te można dziedziczyć. Oznacza to, że dzieci osób przyjmujących iniekcje mogą zostać poddane modyfikacji genetycznej bez podania im zastrzyku i bez zgody.

Bhakdi został poproszony o opowiedzenie w laickim języku o zagrożeniach związanych z tak zwanymi szczepionkami, „aby każdy 14-latek mógł to zrozumieć”.

Użył analogii z piekarnią, aby pokazać, jak działają mRNA i DNA.

Genom to cały zestaw instrukcji DNA w komórce, zapakowany w chromosomy – „księgi życia” – które są bezpiecznie przechowywane w jądrze komórkowym.

Kiedy potrzebny jest „przepis” na produkt, powiedzmy „ciasto”, „książkę” otwiera się na właściwej stronie i tworzona jest kopia przepisu.

Ten przepis jest wysyłany do zakładu produkcyjnego – „piekarni” – w komórce.

Ciasto umieszcza się do kontroli na parapecie komórki. Po spełnieniu swojego celu skopiowana receptura – czyli mRNA – zostaje wyrzucona. Naturalnie występujący mRNA jest krótkotrwały.

„Szczepionki” RNA kierują produkcją wybranych antygenów – takich jak białko kolczaste. Przy każdym wstrzyknięciu podaje się ponad miliard kopii tego przepisu na białko kolczaste.

Masowa produkcja mRNA wymaga masowej dostępności matrycy DNA. Jak te zastrzyki to robią?

Zastrzyki zawierają miliardy i biliony drobnych chromosomów bakteryjnych – zwanych plazmidami. Jest to baza DNA do replikacji białka kolczastego w iniekcjach mRNA.

Są one opakowane w nanocząsteczki lipidowe – maleńkie kuleczki tłuszczowe – które chronią wstrzyknięty RNA przed zniszczeniem, dzięki czemu może „podróżować w krwiobiegu, docierając do wszystkich narządów ciała".

Konie trojańskie

Dostarczone do narządów organizmu nanocząstki działają jak „konie trojańskie".

„Są wychwytywane przez komórkę, a przepis wytwarza ich produkt, który następnie zostaje wystawiony na parapecie. Wszyscy powinni wiedzieć, że na zewnątrz komórki czuwają ochroniarze" – powiedział Bhakdi.

Szybka i wściekła

Bhakdi zwrócił uwagę na niebezpieczeństwo wprowadzenia do organizmu obcego plazmidowego DNA.

„Wszystko jest w porządku, jeśli przepis opiera się na własnej księdze życia – na własnym genomie" – kontynuował. „Ale biada, jeśli przepis pochodzi z obcej księgi" – tak jak ma to miejsce w przypadku szczepionek mRNA.

Jeśli tak się stanie, „strażnicy" organizmu – nasz układ odpornościowy – zaatakują tę komórkę.

Bhakdi wskazał, że zdolność odpowiedzi immunologicznych do rozpoznawania tych wtargnięć, którą opisał jako rozróżnianie między materiałem genetycznym „własnym" i „nie-własnym", jest „dana przy narodzinach i kończy się wraz ze śmiercią". Podał przykład odrzucenia narządu, w przypadku którego narządy

„obce” są rutynowo odrzucane, nawet w obrębie tego samego gatunku (ludzi).

Następnie powiedział, że jeśli to wtargnięcie się powtórzy, nastąpi „wybuchowa reakcja – szybka i wściekła”.

Twierdzi, że na tym polega zasada, która wyjaśnia nasilające się i pogarszające się skutki uboczne po wielokrotnych wstrzyknięciach mRNA lub dawkach „przypominających” [boosters].

Opisał samą objętość upakowanego materiału RNA wprowadzanego w każdym zastrzyku jako „gigantyczną”, co skutkuje „niezliczonymi zdarzeniami ataków immunologicznych”. Wybuch tych reakcji może „zatrzymać się dopiero wtedy, gdy zakończy się produkcja obcego białka”.

Jak długo to trwa? Bhakdi powiedział, że twierdzenia „sprawców szczepionek” i Komitetu Nagrody Nobla, że proces zakończy się „w ciągu zaledwie kilku dni”, są po prostu fałszywe.

Bhakdi wspomniał o „alarmującym odkryciu”, które pokazuje, że „białko kolczaste i wielonarządowy stan zapalny u zaszczepionych wykryto tygodnie, a nawet miesiące po wstrzyknięciu”.

Co więcej, stwierdził, że „wiązało się to często z ciężką, a nawet śmiertelną chorobą”.

Biorąc pod uwagę długoterminowe działanie białek RNA opartych na obcym DNA oraz fakt, że prowadzą one do chorób i śmierci, Bhakdi zapytał, dlaczego, u licha, zostały one zaprojektowane tak, aby wywoływać takie skutki: „Jaki powód mógł istnieć czy może nadal istnieje, dla tak katastrofalnej, długotrwałej produkcji białka kodowanego przez RNA?”

Celowy „błąd”?

Bhakdi zwrócił uwagę, że jeśli plazmidowy DNA nie zostanie usunięty przed spakowaniem szczepionek do użycia, zostanie

dostarczony do komórek zaszczepionych. W rezultacie plazmidowy DNA zmieniłby „księgę życia” według własnego „przepisu”. W skrócie oznacza to modyfikację genetyczną osób zaszczepionych bez ich wiedzy i zgody.

„Odkrycie zanieczyszczającego plazmidowego DNA w szczepionkach przez Kevina McKernana i jego współpracowników natychmiast dostarcza jednego przerażającego wyjaśnienia” – powiedział.

Jakie było to wyjaśnienie?

„Ze szczepionek nie usunięto plazmidowego DNA”.

Szczegółowe wyjaśnienia Bhakdiego pokazały, w jaki sposób zanieczyszczenie plazmidem prowadzi do mimowolnych i nieświadomych modyfikacji genetycznych. Zauważył również, że nanocząsteczki lipidowe szczepionki przedostają się do ciał nienarodzonych dzieci w łonie matki, a także dostarczane są dzieciom wraz z mlekiem matki, przekazując przepis na produkcję obcego materiału, który wpisuje się w „księgę życia”.

„Pobranie plazmidowego DNA przez komórkę zmienia cały zestaw instrukcji DNA i z definicji jest równoznaczne ze zmianą genomu” – powiedział Bhakdi.

Doprowadzi to do długotrwałej produkcji materiału „obcego”, wywołując „długotrwały stan zapalny i uszkodzenie narządów w całym organizmie”.

Bhakdi zauważył, że prawdopodobnym skutkiem mogą być urazy, takie jak uszkodzenie naczyń, zakrzepy krwi, krwawienie i śmierć tkanek, a nawet serca i mózgu, a także uszkodzenie układu autoimmunologicznego. Wskazując, że serce nie jest w stanie zastąpić martwych komórek, zapytał: „Któż nie słyszał o tajemniczych nagłych zgonach, które mają miejsce na całym świecie?”

„To tylko wierzchołek góry lodowej” – podsumował.

Światowa Rada Zdrowia [World Council for Health] we współpracy z doradcami-ekspertami stara się dostarczać społeczeństwu dokładnych i wiarygodnych informacji w celu promowania zdrowia i dobrego samopoczucia. W świetle niedawnych obaw dotyczących bakteryjnego DNA i sekwencji genetycznych w szczepionkach mRNA, Światowa Rada Zdrowia zorganizowała pilne przesłuchanie ekspertów na ten kluczowy temat.

Międzynarodowy panel ekspertów: Kevin McKernan, Dr Janci Lindsay, Prof Sucharit Bhakdi, Assoc Prof Byram Bridle, Dr Peter McCullough, Prof Brigitte König, Dr Jessica Rose, Dr Alexandra Henrion-Caude, oraz Katie Ashby-Koppens.